

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5 lipca 1921 r.

w przedmiocie urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych (t. zw. mykw) dla ludności wyznania mojżeszowego.

Na zasadzie punktu 1 i 24 art. 2 oraz art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 63, poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Kąpielowe zakłady rytualne dla ludności wyznania mojżeszowego (t. zw. mykwy) w miastach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą być urządzone tylko w domach skanalizowanych, w miejscowościach zaś pozostałych zakłady te mogą być urządzone tylko w domach, zaopatrzonych w dostateczną ilość wody, uznanej przez władze sanitarne za zdatną dla celów kąpielowych.

Zakłady powyższe zasadniczo winny się mieścić na parterze; wyjątkowo być mogą urządzone w pomieszczeniach suterenowych z tem zastrzeżeniem, iżby zagłębienie suterenu w ziemi nie przewyższało $\frac{2}{3}$ wewnętrznej ich wysokości.

O ile zakłady te znajdują się w domach zamieszkałych, winny posiadać oddzielne wejście i nie mogą łączyć się z mieszkaniem.

§ 2. Zakłady, przeznaczone dla obu płci, winny posiadać dla mężczyzn i kobiet oddzielne pomieszczenia z oddzielnymi wejściami. W razie braku oddzielnych pomieszczeń dla każdej płci, winny być wyznaczone oddzielne godziny użycia kąpeli.

§ 3. Woda z zakładów kąpielowych winna być odprowadzana w miejscowościach skanalizowanych do kanałów, w miejscowościach zaś nieskanalizowanych, w sposób wykluczający zanieczyszczenie gruntu, a usłony dla każdej miejscowości przez władze sanitarne i techniczne.

§ 4. Zakłady kąpielowe rytualne winny się składać z następujących pomieszczeń:

- a) poczekalni,
- b) rozbieralni,
- c) pomieszczenia dla wanien,
- d) pomieszczenia dla basenów,
- e) kotłowni.

W zakładach tych mogą być oddzielne pomieszczenia dla parni, natrysków i fryzjerni.

Zakłady kąpielowe winny być zaopatrzone w oddzielne ustępy dla każdej płci, względnie w ogólny ustęp, o ile mężczyźni i kobiety korzystają z kąpeli w różnych godzinach.

§ 5. Wszystkie pomieszczenia winny być dostatecznie oświetlone, ogrzewane, przewietrzane i utrzymywane w należytej czystości.

Ściany i sufity winny być gładkie, bez szczelin i pomalowane na kolor jasny.

Podłogi w pomieszczeniach dla wanien, basenów, parni i natrysków winny być z materiału nieprzemakalnego, bez szczelin, gładkie, łatwo zmywalne. Podłogi te winny posiadać odpowiednie spadki dla odprowadzania wody.

Wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,8 metra.

§ 6. Wanny winny być gładkie, bez szczelin, ustawione w sposób, zabezpieczający utrzymanie w czystości podłogi pod nimi i w około nich, oraz winny posiadać urządzenia do odprowadzania wody w sposób wymieniony w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Wanny drewniane są niedopuszczalne.

§ 7. Ściany i dno basenów winny być z materiału nieprzenikalnego; krawędzie basenów winny się wznosić niemniej niż na 15 cm. nad poziom podłogi.

Baseny winny być zaopatrzone w odpowiednie urządzenia do opróżniania i napełniania wodą, która winna być zmieniana przynajmniej raz na dzień. Na noc baseny winny być opróżnione i wymyte.

Woda t. zw. źródłana, o ile basen jest bezpośrednio z nią połączony, może być użyta do kąpeli po uznaniu jej przez władze sanitarne za zdatną do tego celu.

§ 8. Meble w zakładach kąpielowych rytualnych mogą być drewniane, gładkie; meble wyściełane winny być pokryte ceratą lub materiałem nieprzemakalnym.

W zakładach tych winna być dostateczna ilość szafek, półek, względnie wieszaków z przegródkami na odzież i bieliznę kąpiących się.

§ 9. W zakładach kąpielowych rytualnych winna znajdować się dostateczna ilość czystej bielizny. Przybory toaletowe, jak: grzebienie, szczotki i t. p. winny być utrzymywane w należytej czystości.

§ 10. Osoby, dotknięte chorobami zakaźnymi i skórными, oraz otwartą gruźlicą, nie mogą być dopuszczane do kąpeli, ani do pełnienia zajęć w zakładach kąpielowych rytualnych.

Służba kąpielowa winna być ubrana w czyste fartuchy.

§ 11. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na podstawie ogólnych postanowień karnych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austriackiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*